

Grootmoeders Verjaardag.

Klop — klop — klop
Het rammelt aan de deur,
En Opoe krijgt een kleur,
Maar niet van schrik; zij weet
Wie strakjes binnentreedt
Met blijden groet en zang.
Een glimlach plooit haar wang,
Nu in haar wintertijd
De lente binnenglijdt.

Trip — trip — trip
Daar snellen voetjes aan,
Die hupp'len onder 't gaan;
En met een blij gemoed,
Een stemmetje zoo zoet,
Als een uit d' Eng'lenkring,
Komt Opoe's lieveling
En houdt vlak bij haar stand,
Met bloemen in de hand.

En — dan — dan
Een wensch, een klein gedicht,
Een beê tot God gericht:
Blijve Opoe lang gespaard,
En als ze weêr verjaart,
Dan is ze — laat eens zien —
Juist zeventig en tien
Twee kusjes — en nog één —
Wip! vliegt de kleine heen!

DOETINCHEM, Nov. 1894.

E. GERDES.